

سوره دخان (۴۴)

مکی و شامل پنجاه و نه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

حم. (۱)

قسم به کتاب روشن (واضح) و روشن کننده. (۲)

ما قرآن را در شبی مبارک نازل کردیم. ما هشدار دهنده بوده ایم. (۳)

در آن شب هر فرمان با حکمتی بیان و روشن می شود. (۴)

فرمانی از طرف ما، که ما فرستنده آن بوده ایم. (۵)

رحمتی از خداوند است، چون او شنونده دانا است. (۶)

اگر یقین دارید، می دانید که او خداوند آسمان ها و زمین و آنچه بین آنهاست می باشد. (۷)

معبودی (کسی که در مقابل او احساس یا ابراز کوچکی کنید و از دستورهایش بدون چون و چرا پیروی کنید) غیر از او که زنده می کند و می میراند نیست. صاحب اختیار شما و صاحب اختیار اجداد شماست. (۸)

ولی آنها در حال شك و تردید سرگرم بازی هستند. (۹)

انتظار روزی را بکش که آسمان دود آشکاری را بیاورد، (۱۰)

که مردم را دربر گیرد. این عذاب پردردی است. (۱۱)

خداوند، عذاب را از ما برطرف کن، ما افراد باایمانی هستیم. (۱۲)

از کجا و کی آنها توجه خواهند داشت، در صورتی که پیغمبری روشن کننده برای آنها آمد. (۱۳)

بعد از او رو برگردانند و گفتند: این حرف ها را به او یاد داده اند، او دیوانه است. (۱۴)

ما اندکی عذاب را برطرف می کنیم، شما باز به کفر برمی گردید. (۱۵)

روزی که با قدرت آنها را به سختی مجازات می کنیم. ما انتقام می گیریم. (۱۶)

قبلاً قوم فرعون را امتحان کردیم و پیغمبر بزرگواری برای آنها آمد. (۱۷)

گفت که بندگان خدا را به من برگردانید، من پیغمبر امینی برای شما هستم. (۱۸)

و خود را بالاتر از خدا ندانید، من دلیل روشنی برای شما آورده ام. (۱۹)

من از این که مرا سنگسار کنید به خدای خودم و خدای شما پناه می برم. (۲۰)

اگر حرف های مرا قبول نمی کنید، از من کنارگیری کنید. (۲۱)

لذا موسی خداوندش را خواند و گفت: اینها افراد گناهکاری هستند. (۲۲)

(خداوند به او گفت:) بندگان مرا شبانه حرکت بده چون شما را تعقیب می کنند، (۲۳)

دریا را آرام پشت سر بگذار، آنها لشکری هستند که غرق می شوند. (۲۴)

چه باغ ها و چشمه ها و چه مزارع و خانه های خوبی و چه ناز و نعمتی که در آن مسرور بودند، از خود به جا گذاشتند. (۲۵ تا ۲۷)

به این ترتیب ما آنها را به افراد دیگری واگذاشتیم. (۲۸)

آسمان و زمین به خاطر آنها اشک نریخت و به آنها مهلتی داده نشد. (۲۹)

و بنی اسرائیل را از عذاب خوارکننده فرعون، که برتری طلب و متجاوز بود، نجات دادیم. (۳۰) و (۳۱)

و آن‌ها را از روی علم بر جهانیان ترجیح دادیم. (۳۲)
به آن‌ها آیاتی دادیم که در آن امتحان واضحی بود. (۳۳)
این‌ها می‌گویند: مرگ ما فقط همین مرگ اولیه دنیایی است و ما زنده خواهیم شد، (۳۴ و ۳۵)
اگر راست می‌گویید پدران ما را بیاورید. (۳۶)
آیا آن‌ها بهترند یا قوم تبع (یمنی‌ها) و افرادی که قبل از آن‌ها بودند؟ ما آن‌ها را هلاک کردیم،
چون گناهکار بودند. (۳۷)

ما آسمان‌ها و زمین و آنچه بین آن‌ها است را به بازی نیافریده‌ایم. (۳۸)
ما آن‌ها را به حق آفریدیم ولی بیشتر آن‌ها نمی‌دانند. (۳۹)
و عده‌گاه همه آن‌ها روز قیامت است. (۴۰)

روزی که هیچ دوستی برای دوستش کاری نمی‌کند و یاری هم نخواهند شد. (۴۱)
مگر کسی که خدا به او رحم کرده باشد، چون او توانا و مهربان است. (۴۲)
درخت زقوم غذای آدم گناهکار است. (۴۳ و ۴۴)
مثل مس گداخته در شکم‌ها می‌جوشد، مثل جوشیدن آب جوش. (۴۵ و ۴۶)
او را بگیرد و با خواری به میان جهنم بکشید. (۴۷)
بعد روی سرش آب جوش بریزید. (۴۸)

بچش، تو خود را توانا و بزرگوار حساب می‌کردی. (۴۹)
این همان چیزی است که به آن شك داشتید. (۵۰)

افراد پرهیزکار در جای امنی در بهشت‌ها و کنار چشمه‌ها هستند. (۵۱ و ۵۲)
لباس حریر نازک و کلفت می‌پوشند و در مقابل هم می‌نشینند. (۵۳)
همین‌طور است، و آن‌ها را همسر حوران چشم درشت می‌کنیم. (۵۴)
با خیال راحت هر میوه‌ای را که بخواهند در دسترسشان است. (۵۵)
طعم مرگ را، غیر از مرگ دنیایی، نمی‌چشند و خدا آن‌ها را از عذاب جهنم حفظ کرده. (۵۶)
این توفیقی از خداوند تو است. این موفقیت بزرگی است. (۵۷)
ما قرآن را به زبان تو آسان کردیم شاید متوجه شوند. (۵۸)
منتظر باش آن‌ها هم منتظر هستند. (۵۹)